

कथा

ब्ल्याकबोर्ड, चक र डस्टर

घटी बज्जे । सदैँ भैं चक र हाजिरकापी हातमा चयापेर ऊ श्रेणीबाट बाहिर निस्कन्छ । उसलाई अनुभव हुन थाल्छ, उसको घाँटी सुकिरहेको छ- पानी खान्छ । ऊ आफ्ना पुराना केही किताबहरू च्यापेर धरतिर छिठोछिठो लाएछ ।

■ सरण राई

ले लु, मेटनु, चकको धूलोले पुरिनु । ब्ल्याकबोर्डमा लेखालेखै औलाहरू चकको धूलोले कपालमा खस्तै जान्छ । चैतको हुरीले उडाएको धूलोले चेहरामा चक टार्सैदै जान्छ । चकको धूलोले पुरिएको चेहराभित्र एक जोर अखिं श्रीमीको चारोंतर धुम्छन्, फैरे ब्ल्याकबोर्डमा रोकिन्छन् । लेखाएका अक्षरहरू मेटिछ्न, ऐसो हातमा डस्टर अर्को हातमा चक, ऊ कराइरहेको हुच्छ, अर्को ढलू स्वरमा, ढलू स्वरमा कराइरहेको हुच्छ ।

यो संसार हो, संसार प्रयेक हरेकको हुच्छ । यो संसारलाई मध्य, रमणीय र भव्य बनाउने प्रयेकको कल्पना हुच्छ । हिउँ पर्नदै जान्छ तर, हिमालमा हिउँ खाली नमझैं जीवन कल्पना शून्य हुन सक्नैन । हिउँ पर्नेर पानी हुन्पैछ । जीवनको सुन्नरात सम्झना हो, सम्झना सधैं वाँचरहेको हुन्छ । यो मानिस सबैभन्दा ढलू मानिस हो, जसलाई धैरै मानिसहरू सम्झन्छन् ।

ब्ल्याकबोर्डभी लेखिएका सुन्दर अक्षरहरू मेटिन्छन् । कसले कल्पना गर्न सक्छ, केहीवराई त्वाहां सुन्दर अक्षरहरू थिए । चक पनि जीवनजस्तै हो, सिङ्गो चक चेतनामा जीवित अर्थात्त यथार्थमा सजीवता दिन ब्ल्याकबोर्डमा खस्तै छोटो हुच्छ । ज्यादै छोटो भएर लेख अस्तागे भएको टुकालाई मायालादो ढारिए हेच्छ, मानी त्यो धीत नमरीकै फ्यांक्युपरेको चुरोटको ढुटो हो । ऊ चकको टुकालाई पाँच्छ तर, उसलाई लाएछ ऊ आफै पनि त्यो चकको टुकाम्है फ्याँकिएको छ ।

चक र उसले आफै जीवनको तुलना गर्न खोज्छ- केही समानताहरू भएको महसुस गाँध । चक जुन उद्देश्यको निर्मित सूष्टि गरिएको हो, त्यो पूरा भइसकेको छ तर उसको सूष्टि कुन उद्देश्यको निर्मित गरिएको हो, ऊ ठम्याउन सक्नैन । भविष्य, केवल सिङ्गो भविष्यप्रति आयाचान् विद्यार्थीहरूको चेहराहरूमा ऊ आफो लाईको छाँया देख्न खोज्छ । ऊ ठम्याकबोर्डमा उसेले लेखेको रेखाचित्र हेच्छ, ब्ल्याकबोर्ड, चक र डस्टर- ऊ ठम्याउन सक्नैन केंद्र उसको अन्त भइरहेको छ ?

कोशा, विद्यार्थीहरू, भयालबाट बाहिर देखिने हरिया चउर, रुखहरू उसले बिना उद्देश्य आफै विचारमा तरलीन भएर होरिदिछ । वर्गीयामा माली लगानसित फूलका बोटहरूलाई स्यादारिहरूको छ, गोरिहरेको छ । फूल सबैलाई यारो छ, तर फूलसित गाँसाएको गरिव, मालीको श्रम र परिना फूलको सौन्दर्यले ढाकिएको हुच्छ, अन्त भूमिकामा तरलीन दुम्पन, विद्यार्थीहरूलाई बुकाउन सक्नैन उसको विजय । ऊ फैरि पढाउन थाल्क, पढाउन लापदा उसलाई अनुभव हुच्छ- ऊ नेत हो, हजारै मानिसहरूलाई आफै विचाराधारामा हिडाउने प्रयत्नमा भाषप दिइहेछ, पिता हो आफा छोराछोरीलाई ज्ञानको अंतर्हरू दिइहेछ, अभिनेता हो, रङ्गमञ्चमा उभियको छ । पूर्णताको अनुभव उसलाई त्यवैता हुन्छ ।

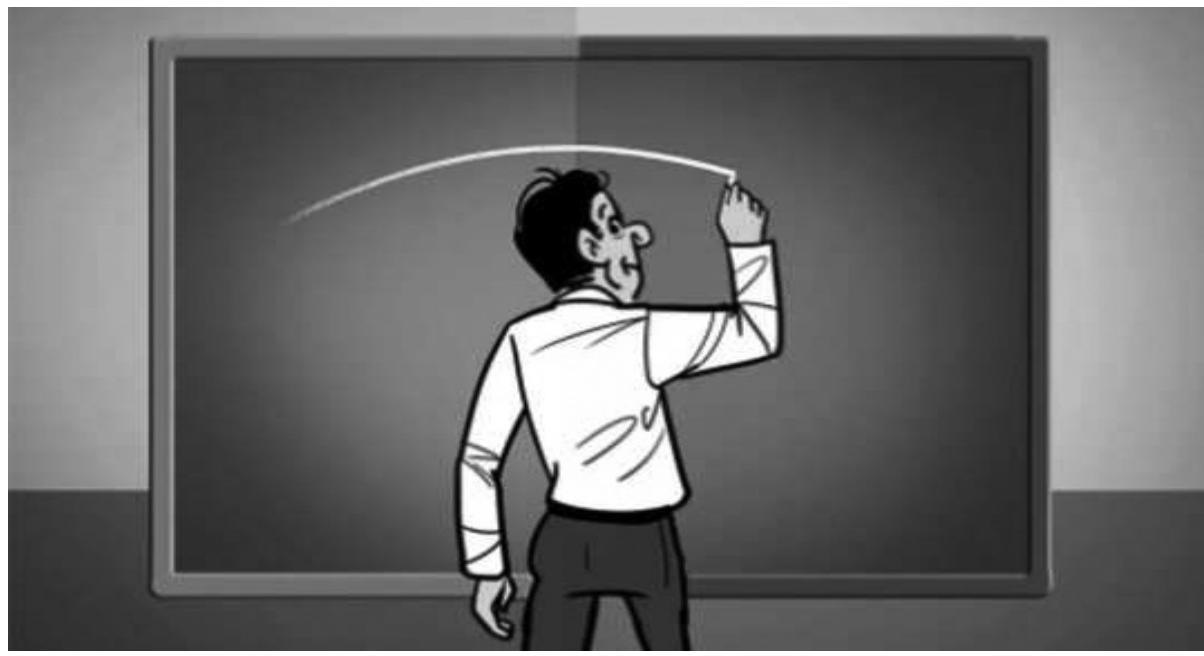
उसको हातमा चक र डस्टर हुच्छ, पछाडि ब्ल्याकबोर्ड र अगाडि ध्यानपूर्वक विद्यार्थीहरू, ऊ पीडापूर्ण, अभावग्रस्त यथार्थ संसारभन्दा हजारै कोस टाढा हुच्छ ।

"मलाई नीलो यान्दै ।"

"त्यो डाक्टरले लेखिएको औषधी त्याउन नव्विसंहोला नि ।"

फ्रक, व्याट, औषधि, अनन्त आवश्यकताहरू । सीमित र निश्चित तलब, भौतिकवादी विवरमा हरेक चीजलाई ठोस रूप दिन सम्पर्ने । आफ्नो जहान परिवारलाई माया रादेढ, त्यो मायालाई फ्रक, व्यान्तमा परिणत गर्न सक्नैन । घर फक्कदा रोगी श्रीमती खोबदेखोब्दै सुतिरहेकी, औषधी नदेख्दा चिया पाने कुरै उठेन, सुर्ती तमाखु त्याएरिएन भनेर बढो वावु उस्तै तुम्काएको केटाकेटीको कुरै गर्नु परेन । पढाउनेको छारो पहाने नसन्ने हो कि ? बम्भेर पनि बुम्पचाउनुपर्ने, जारेर पनि नजान्नुपर्नेछ, उसको धूलोले पुरिनु ।

ब्ल्याकबोर्डमा लेखेको रेखाचित्र डस्टरले मेटछ । ऊ फैरि

चक र उसले आफै जीवनको तुलना गर्न खोज्छ- केही समानताहरू भएको महसुस गाँध । चक जुन उद्देश्यको निर्मित सूष्टि गरिएको हो, त्यो पूरा भइसकेको छ तर उसको सूष्टि कुन उद्देश्यको निर्मित गरिएको हो, ऊ ठम्याउन सक्नैन । भविष्य, केवल सिङ्गो भविष्यप्रति आयाचान् विद्यार्थीहरूको चेहराहरूमा ऊ आफो साप्टिको छाँया देख्न खोज्छ । ऊ ठम्याकबोर्डमा उसेले लेखेको रेखाचित्र हेच्छ, ब्ल्याकबोर्ड, चक र डस्टर- ऊ ठम्याउन सक्नैन केंद्र उसको अन्त भइरहेको छ ?

कोशा, विद्यार्थीहरू, भयालबाट बाहिर देखिने हरिया चउर, रुखहरू उसले बिना उद्देश्य आफै विचारमा तरलीन भएर होरिदिछ । वर्गीयामा माली लगानसित फूलका बोटहरूलाई स्यादारिहरूको छ, गोरिहरेको छ । फूल सबैलाई यारो छ, तर फूलसित गाँसाएको गरिव, मालीको श्रम र परिना फूलको सौन्दर्यले ढाकिएको छाँया देख्न खोज्छ । ऊ ठम्याकबोर्डमा उसेले लेखेको रेखाचित्र हेच्छ, ब्ल्याकबोर्ड, चक र डस्टर- ऊ ठम्याउन सक्नैन केंद्र उसको अन्त भइरहेको छ ?

कोशा, विद्यार्थीहरू, भयालबाट बाहिर देखिने हरिया चउर, रुखहरू उसले बिना उद्देश्य आफै विचारमा तरलीन भएर होरिदिछ । वर्गीयामा माली लगानसित फूलका बोटहरूलाई स्यादारिहरूको छ, गोरिहरेको छ । फूल सबैलाई यारो छ, तर फूलसित गाँसाएको गरिव, मालीको श्रम र परिना फूलको सौन्दर्यले ढाकिएको छाँया देख्न खोज्छ । ऊ ठम्याकबोर्डमा उसेले लेखेको रेखाचित्र हेच्छ, ब्ल्याकबोर्ड, चक र डस्टर- ऊ ठम्याउन सक्नैन केंद्र उसको अन्त भइरहेको छ ?

कोशा, विद्यार्थीहरू, भयालबाट बाहिर देखिने हरिया चउर, रुखहरू उसले बिना उद्देश्य आफै विचारमा तरलीन भएर होरिदिछ । वर्गीयामा माली लगानसित फूलका बोटहरूलाई स्यादारिहरूको छ, गोरिहरेको छ । फूल सबैलाई यारो छ, तर फूलसित गाँसाएको गरिव, मालीको श्रम र परिना फूलको सौन्दर्यले ढाकिएको छाँया देख्न खोज्छ । ऊ ठम्याकबोर्डमा उसेले लेखेको रेखाचित्र हेच्छ, ब्ल्याकबोर्ड, चक र डस्टर- ऊ ठम्याउन सक्नैन केंद्र उसको अन्त भइरहेको छ ?

कोशा, विद्यार्थीहरू, भयालबाट बाहिर देखिने हरिया चउर, रुखहरू उसले बिना उद्देश्य आफै विचारमा तरलीन भएर होरिदिछ । वर्गीयामा माली लगानसित फूलका बोटहरूलाई स्यादारिहरूको छ, गोरिहरेको छ । फूल सबैलाई यारो छ, तर फूलसित गाँसाएको गरिव, मालीको श्रम र परिना फूलको सौन्दर्यले ढाकिएको छाँया देख्न खोज्छ । ऊ ठम्याकबोर्डमा उसेले लेखेको रेखाचित्र हेच्छ, ब्ल्याकबोर्ड, चक र डस्टर- ऊ ठम्याउन सक्नैन केंद्र उसको अन्त भइरहेको छ ?

कोशा, विद्यार्थीहरू, भयालबाट बाहिर देखिने हरिया चउर, रुखहरू उसले बिना उद्देश्य आफै विचारमा तरलीन भएर होरिदिछ । वर्गीयामा माली लगानसित फूलका बोटहरूलाई स्यादारिहरूको छ, गोरिहरेको छ । फूल सबैलाई यारो छ, तर फूलसित गाँसाएको गरिव, मालीको श्रम र परिना फूलको सौन्दर्यले ढाकिएको छाँया देख्न खोज्छ । ऊ ठम्याकबोर्डमा उसेले लेखेको रेखाचित्र हेच्छ, ब्ल्याकबोर्ड, चक र डस्टर- ऊ ठम्याउन सक्नैन केंद्र उसको अन्त भइरहेको छ ?

कोशा, विद्यार्थीहरू, भयालबाट बाहिर देखिने हरिया चउर, रुखहरू उसले बिना उद्देश्य आफै विचारमा तरलीन भएर होरिदिछ । वर्गीयामा माली लगानसित फूलका बोटहरूलाई स्यादारिहरूको छ, गोरिहरेको छ । फूल सबैलाई यारो छ, तर फूलसित गाँसाएको गरिव, मालीको श्रम र परिना फूलको सौन्दर्यले ढाकिएको छाँया देख्न खोज्छ । ऊ ठम्याकबोर्डमा उसेले लेखेको रेखाचित्र हेच्छ, ब्ल्याकबोर्ड, चक र डस्टर- ऊ ठम्याउन सक्नैन केंद्र उसको अन्त भइरहेको छ ?

कोशा, विद्यार्थीहरू, भयालबाट बाहिर देखिने हरिया चउर, रुखहरू उसले बिना उद्देश्य आफै विचारमा तरलीन भएर होरिदिछ । वर्गीयामा माली लगानसित फूलका बोटहरूलाई स्यादारिहरूको छ, गोरिहरेको छ । फूल सबैलाई यारो छ, तर फूलसित गाँसाएको गरिव, मालीको श्रम र परिना फूलको सौन्दर्यले ढाकिएको छाँया देख्न खोज्छ । ऊ ठम्याकबोर्डमा उसेले लेखेको रेखाचित्र हेच्छ, ब्ल्याकबोर्ड, चक र डस्टर- ऊ ठम्याउन सक्नैन केंद्र उसको अन्त भइरहेको छ ?

कोशा, विद्यार्थीहरू, भयालबाट बाहिर देखिने हरिया चउर, रुखहरू उसले बिना उद्देश्य आफै विचारमा तरलीन भएर होरिदिछ । वर्गीयामा माली लगानसित फूलका बोटहरूलाई स्यादारिहरूको छ, गोरिहरेको छ । फूल सबैलाई यारो छ, तर फूलसित गाँसाएको गरिव, मालीको श्रम र परिना फूलको सौन्दर्यले ढाकिएको छाँया देख्न खोज्छ । ऊ ठम्याकबोर्डमा उसेले लेखेको रेखाचित्र हेच्छ, ब्ल्याकबोर्ड, चक र डस्टर- ऊ ठम्याउन सक्नैन केंद्र उसको अन्त भइरहेको छ ?

कोशा, विद्यार्थीहरू, भयालबाट बाहिर देखिने हरिया चउर, रु

